

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010922
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113010922.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2014 prejednal odvolanie poškodenej L. W. v trestnej veci obžalovaného

F. U.

nar. XX.XX.XXXX v Q. M. Q., okr. Q. M. Q., trvale bytom U., okr. U. Q., prechodne bytom P. č. XXX, okr. A.,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/63/2013 zo dňa 09.01.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a treste podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný F. U. povinný uhradiť poškodenej L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. M. M. č. XXX, okr. U. škodu vo výške 562,96 € (päťstošesťdesiatdva eur a deväťdesiatšesť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú L. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 4T/63/2013 zo dňa 09.01.2014 bol obžalovaný F. U. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože od mája 2009 do augusta 2012 v rodinnom dome na adrese P. č. XXX opakovane fyzicky a psychicky týral svoju bývalú družku L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. M. M. č. XXX tým spôsobom, že ju udieral päťami do oblasti ramena a iných častí tela, kopal ju do zadnej časti tela, do nôh, postrkoval ju, sácal, ťahal ju za vlasy, búchal jej hlavu o zárubňu, vulgárne jej nadával, neumožňoval jej návštevu lekára a tým jej odopieral zdravotnú starostlivosť, vyhrážal sa jej zabitím, čím vyvolával u poškodenej L.y W. strach a stres, teda poškodenej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, pričom u poškodenej sa podľa vyjadrenia znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia vyvinul „syndróm týranej ženy“, ktorý ju obmedzoval v bežnom spôsobe života.

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a § 39 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 39 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona k trestu odňatia slobody na 3 roky s probačným dohľadom. Podľa

§ 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 3 roky. Podľa § 51 odsek 4 písmeno a), písmeno e) Tr. zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej L. W. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, ako aj písomnou formou sa jej ospravedlniť. Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku súd poškodenú L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. M. M. č. XXX, okres U. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti predmetnému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie poškodená L. W. proti výroku o náhrade škody, ktoré odôvodnila prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne. Poukazovala na to, že dňa 18.02.2013 si uplatnila náhradu škody vo výške 2.000 € a žiadala, aby súd uložil obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku uvedenú škodu nahradiť. Svoje tvrdenia podložila sumárom zničených vecí spolu s účtenkami o ich kúpe, resp. oprave, v celkovej hodnote 2.792,96 €. Z doložených dokladov vyplýva, že predmetné veci boli poškodené, či zničené už mesiac po zakúpení. Je toho názoru, že na rozhodnutie o náhrade škody nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, pretože bola preukázaná spojitosť medzi spôsobom fyzického týrania a konkrétnymi zničenými vecami, ako následkom činov, ktoré obžalovaný priznal vo svojom vyhlásení o vine. Navrhla preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť vo výroku o náhrade škody a obžalovaného zaviazat', aby poškodenej nahradil škodu vo výške 2000 €, ako aj trovy na účelné uplatnenie jej nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých príbratím splnomocnenca.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie poškodenej podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Splnomocnenkyňa poškodenej v konečnom návrhu navrhla návrhu poškodenej vyhovieť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že keď si poškodená uplatnila nárok po podaní obžaloby, súd sa nemohol týmto návrhom zaoberať. Pokiaľ ide o poškodené veci, obžalovaný a poškodená žili ako druh a družka, veci mali v spoločnom vlastníctve, preto nemôže byť vlastníkom ten, kto predloží blok o zakúpení vecí, preto navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodenej zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý výrok, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o výroky o vine a treste, tieto nadobudli právoplatnosť 09.01.2014 a z toho dôvodu odvolací súd preskúmaval len výrok o náhrade škody. Je pravdou, že súd prvého stupňa pochybil, keď poškodenú odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Poškodená L. W. si nárok na náhradu škody riadne uplatnila v prípravnom konaní dňa 18.02.2013 vo výške 2.000 €, ktorý aj na hlavnom pojednávaní riadne doložila písomnými dokladmi. Uplatnila si náhradu škody za veci, ktoré jej boli v súvislosti s trestnou činnosťou zničené, resp. poškodené a to: obuv spoločenská dámska v sume 9,98 €, šaty dámske v sume 9,95 €, dámska obuv v sume 9,95 €, kabát zimný v sume 48,30 €, oblečenie v sume 13,60 €, obuv dámska v sume 12,47 €, oprava zlatého náramku v sume 4 €, sako v sume 8,10 €, oblečenie 4 tričká, nohavice, v sume 22,27 €, nohavice v sume 14,95 €, obuv v sume 28,22 €, depilátor v sume 43,20 €, oblečenie v počte 6 kusov v sume 78,67 €, mobilný telefón Siemens A52 v sume 99,30 €, oprava zlatých náramkov, retiazok a náušnic 160 €. V predmetnom prípade išlo o osobné veci poškodenej L. W.. Tu nie je rozhodujúce, kto predmetné veci zakúpil, ale išlo o veci patriace do osobného vlastníctva poškodenej.

Z uvedených dôvodov zrušil preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody a keďže mal splnené podmienky ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, že obžalovaného zaviazal uhradiť poškodenej škodu vo výške 562,96 €.

Pokiaľ ide o zvyšok nároku na náhradu škody, vo veci by bolo potrebné vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania, preto odvolací súd poškodenú so zvyškom nároku odkázal na občianske súdne konanie.

Čo sa týka trov poškodenej, v súvislosti s uplatnením nároku trov vzniknutých pribratím splnomocnenca, o týchto trovách nemohol odvolací súd rozhodovať v adhéznom konaní, pretože podľa § 557 a § 558 Tr. por. rozhoduje o tomto nároku po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa, alebo ním poverený súdny úradník.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.